

faa saae han faa meget mere Rug, naar dette er dyrere, og synes han det er bedre at faae Kaps, fordi det bedre lønner sig, faa saae han det. Naar der blev en bunden Rentefod for Capitaler i faste Eiendomme, faa at man ikke kunde faae Mere end 5 pCt., saa vilde den, der havde en Eiendom og trængte til Penge eller maaskee allerede havde Penge deri, men fik dem opsigte, føle Følgerne deraf. Det er min Mening om Principet i Lovforslaget, og jeg skal derfor tillade mig strax ved denne Behandling at stemme derimod, samt tilraade Enhver at gjøre det Samme. Jeg skal tilføie, at jeg ligesaa endnu vil gaae ind paa aldeles at have Rentefoden, men skulde jeg gjøre et Skridt i nogen Retning, skulde det rigtignok være i den modsatte af den, hvori Forslaget gaaer.

**Sad:** Efterat jeg havde forlangt Ordet er det Meste af hvad jeg kunde have at sige allerede sagt, og jeg kunde derfor have indskrænket mig til at henholde mig til, hvad flere af de foregaaende Talere have anført, dersom ikke det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) havde havt Ordet, og, som det forekommer mig, yttret Noget, der kunde trænge til nærmere Belysning. Han udtalte, at Hovedprincippet i Loven af 6te April 1855 var det, at Rentefoden skulde være fri for almindelige Laan, men for Laan i faste Eiendomme skulde den være fastsat til 4 pCt., og han bebrejdede derfor Regjeringen, at den havde været meget tilbøjelig til at give Bevillinger til at tage 5—6 pCt. Men hvis nu Regjeringen har indseet, hvad der er fuldkommen rigtigt, at det er aldeles umuligt at binde Rentefoden i en enkelt Retning og at give den

fri i alle andre? Det er Grundtanken i det foreliggende Forslag, og, som det forekommer mig, ogsaa i det Foredrag, som blev holdt af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti), at det er muligt at binde Rentefoden i Almindelighed, og at det end yderligere er muligt at binde den i een Retning og give den fri i andre; men jeg siger, at det er umuligt, og jeg siger ogsaa, at hvis det var muligt, saa vilde det være uretfærdigt. Dette er tilstrækkeligt viist af flere af de foregaaende Talere, og jeg skal i saa Henseende navnlig henholde mig til den, der først havde Ordet, Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (D. Müller). Som allerede bemærket er Penge ikke Andet end en Vare, thi hvad skulde det være Andet? Hvad er det, man kalder Penge i den Betydning, hvori dette Ord her maa tages? Det er Capital, thi i anden Betydning er det jo ikke Andet end et reent Omsætningsmiddel. Naar jeg laaner 1000 Rd., saa er Meningen jo ikke dermed, at jeg laaner 1000 Sølvstykker, men Meningen er, at jeg laaner den Capital, som de repræsenterer, og som er forskjellig efter den Anvendelse, der gives Pengene. Det er blevet sagt, at Ingen kunde bedømme Virkningen af denne Lov; jo den kan man ganske sikkert bedømme, man kan være aldeles sikker paa, at, hvis denne Lov gaaer igjennem, og Rentefoden for Laan i faste Eiendomme bindes til 4 pCt., medens man ved enhver anden Anvendelse af Capital kan faae en højere Rente, saa ville de faste Eiendomme slet ingen Laan faae, og de Laan, som staae deri til 4 pCt. ville blive opsigte. Det er den Virkning, Loven absolut maa faae i saadanne Tider som nu, hvor Penge ere dyre.